

KNJIGA PROROKA DANILA

GLAVA 1

Godine treće carovanja Joakima cara Judina dođe Navuhodonosor car Vavilonski na Jerusalim, i opkoli ga.

1:2 I Gospod mu dade u ruku Joakima cara Judina i dio sudova doma Bo`ijega, i odnese ih u zemlju Senar u dom boga svojega, i metnu sudove u riznicu boga svojega.

1:3 I reče car Asfenazu starješini svojih dvorana da dovede između sinova Izrailjevijeh, i od carskog sjemena i od knezova,

1:4 Mlade na kojima nema mane, i koji su lijepe lica i naučeni svakoj mudrosti i vještici znanju i razumni i koji mogu stajati u carskom dvoru, pa da ih učini knjigu i jezik Haldejski.

1:5 I odredi im car obrok na dan od jela carskoga i od vina koje on pijaše, da se hrane tri godine a poslije da stoje pred carem.

1:6 A među njima bjehu od sinova Judinijeh Danilo, Ananija, Misailo i Azarija.

1:7 A starješina nad dvoranima predje im imena, i Danilu nadje ime Valtasar, a Ananiji Sedrah, a Misailu Misah, a Azariji Avdenago.

1:8 Ali Danilo naumi da se ne skvrni obrokom jela careva i vinom koje on pijaše, i zamoli se starješini nad dvoranima da se ne skvrni.

1:9 I dade Bog Danilu te nađe milost i ljubav u starješine nad dvoranima.

1:10 I reče starješina nad dvoranima Danilu: bojim se gospodara svojega cara, koji vam je odredio jelo i piće; jer kad car vidi lica vašalija nego u

ostalih mladija, vaših vrsnika, zašto da mi učinite da budem glavom kriv caru?

1:11 A Danilo reče Amelsaru, kojega starješina nad dvoranima postavi nad Danilom, Ananijom, Misailom i Azarijom:

1:12 Ogledaj sluge svoje za deset dana, neka nam se daje varivo da jedemo i vode da pijemo.

1:13 Pa onda neka nam se vide lica pred tobom i lica mladijima koji jedu carsko jelo, pa kako vidiš, onako čini sa slugama svojim.

1:14 I poslušaj ih u tom, i ogledaj ih za deset dana.

1:15 A poslije deset dana lica im dođoše ljepša i mesnatija nego u svijeh mladija koji je čahu carsko jelo.

1:16 I Amelsar uzimaše jelo njihovo i vino koje njima trebaše piti, i davaše im variva.

1:17 I dade Bog svoj četvorici mladija znanje i razum u svakoj knjizi i mudrosti; a Danilu dade da razumije svaku utvaru i sne.

1:18 I kad prođe vrijeme po kom car bježe rekao da ih izvedu, izvede ih starješina nad dvoranima pred Navuhodonosora.

1:19 I govori car s njima, i ne naše se među svjema njima ni jedan kao Danilo, Ananija, Misailo i Azarija; i stajahu pred carem.

1:20 I u svemu čemu treba mudrost i razum, zašto ih car zapita, naše da su deset puta bolji od svijeh vrača i zvjezdara što ih bježe u svemu carstvu njegovu.

1:21 I osta Danilo do prve godine cara Kira.

GLAVA 2

A druge godine carovanja Navuhodonosorova usni Navuhodonosor san, i uznemiri mu se duh i san ga pro|e.

2:2 I re~e car da dozovu vra~e i zvjezdare i gatare i Haldeje da ka`u caru san njegov. I do|o{e i sta{e pred carem.

2:3 I re~e im car: usnih san, i uznemiri mi se duh kako bih doznao {to sam snio.

2:4 A Haldeji reko{e caru Sirski: care, da si `iv dovijeka! pripovjedi san slugama svojim, pa }emo ti kazati {to zna~i.

2:5 A car odgovori i re~e Haldejima: zaboravio sam; ako mi ne ka`ete {to sam snio i {to zna~i, bi}ete isje~eni i ku}e }e va{e biti buni{ta.

2:6 Ako li mi ka`ete {to sam snio i {to zna~i, do bi}ete od mene dare i poklone i veliku ~ast; ka`ite mi dakle {to sam snio i {to zna~i.

2:7 Odgovori{e opet i reko{e: neka car pripovjedi san slugama svojim, pa }emo kazati {to zna~i.

2:8 Car odgovori i re~e: doista vidim da ho}ete vremena da dobijete; jer vidite da sam zaboravio.

2:9 Ali ako mi ne ka`ete {to sam snio i {to zna~i, jedan vam je sud; jer ste se dogovorili da ka`ete preda mnom la` i prijevaru dok se promijeni vrijeme; zato ka`ite mi san, pa }u vidjeti da mi mo`ete kazati {to zna~i.

2:10 Odgovori{e Haldeji caru i reko{e: nema ~ovjeka na zemlji koji bi mogao kazati caru to {to i{te; zato nijedan car ni knez ni vlastelin nije nigda iskao tako {to od vra~a ili zvjezdara ili Haldejca.

2:11 I {to car i{te vrlo je te{ko; niti ima drugoga koji bi mogao kazati caru osim bogova, koji ne `ive me|u ljudima.

2:12 Zato se car razljuti i razgnjevi vrlo, i zapovjedi da se pogube svi mudraci Vavilonski.

2:13 I kad izide zapovijest, te ubijahu mudrace, tra`ahu i Danila i drugove njegove da ih ubiju.

2:14 Tada Danilo odgovori mudro i razumno Ariohu zapovjedniku stra`arskom, koji bija{e iza{ao da ubija mudrace Vavilonske;

2:15 Odgovori i re~e Ariohu vlastelinu carevu: za{to je tako nagla zapovijest od cara? Tada Arioh kaza stvar Danilu.

2:16 A Danilo otide i zamoli cara da mu ostavi vremena, pak }e kazati caru {to san zna~i.

2:17 Potom otide Danilo ku}i svojoj, i kaza stvar Ananiji, Misailu i Azariji, drugovima svojim,

2:18 Da se mole za milost Bogu nebeskomu radi te tajne, da ne bi poginuli Danilo i drugovi mu s ostalijem mudracima Vavilonskim.

2:19 I objavi se tajna Danilu u no}noj utvari; tada Danilo blagoslovi Boga nebeskoga.

2:20 Progovori Danilo i re~e: da je blagosloveno ime Gospodnje od vijeka do vijeka; jer je njegova mudrost i sila;

2:21 I on mijenja vremena i ~ase; sme}e careve, i postavlja careve; daje mudrost mudrima i razum razumnima.

2:22 On otkriva {to je duboko i sakriveno, zna {to je u mraku, i svjetlost kod njega stanuje.

2:23 Tebe, Bo`e otaca mojih, hvalim i slavim, {to si mi dao mudrost i silu, i {to si mi objavio za{to te molismo objaviv nam stvar carevu.

2:24 Tada otide Danilo k Ariohu, kojega car bje{e odredio da pogubi mudrace Vavilonske; i do{av ovako mu re~e: ne gubi mudraca Vavilonskih; izvedi me pred cara da ka`em caru {to san zna~i.

2:25 Tada Arioh br`e izvede Danila pred cara, i ovako mu re~e: na|oh ~ovjeka izme|u roblja Judina, koji }e kazati caru {to san zna~i.

2:26 A car progovori i re~e Danilu, koji se zva{e Valtasar: mo`e{ li mi kazati san koji sam snio i {to zna~i?

2:27 Odgovori Danilo caru i re~e: tajne koje car i{te ne mogu kazati caru mudraci ni zvjezdari ni vra~i ni gatari.

2:28 Nego ima Bog na nebu koji otkriva tajne i javlja caru Navuhodonosoru {to }e biti do po{ljetka. San tvoj i {to ti je vidjela glava na postelji tvojoj ovo je:

2:29 Tebi, care, do|o{e misli na postelji {to }e biti poslije, i onaj koji objavljuje tajne pokaza ti {to }e biti.

2:30 A meni se ova tajna nije objavila mudro}u koja bi u mene bila mimo sve `ive, nego zato da se javi caru {to san zna-i i da dozna{ misli srca svoje-ga.

2:31 Ti, care, vidje a to lik velik; velik bija{e lik i svjetlost mu silna, i staja{e prema tebi, i stra{an bija{e na o-ima.

2:32 Glava tome liku bija{e od ~istoga zlata, prsi i mi{ice od srebra, trbuh i bedra od mjedi,

2:33 Golijeni mu od gvo`|a, a stopala koje od gvo`|a koje od zemlje.

2:34 Ti gleda{e dokle se odvali kamen bez ruku, i udari lik u stopala mjedena i zemljana, i satr ih.

2:35 Tada se satr i gvo`|e i zemlja i mjed i srebro i zlato, i posta kao pljeva na gumnu u ljeto, te odnese vjetar, i ne na|e mu se mjesto; a kamen, koji udari lik, posta gora velika i ispuni svu zemlju.

2:36 To je san; a sada }emo kazati caru {to zna-i.

2:37 Ti si, care, car nad carevima, jer ti Bog nebeski dade carstvo, silu i krjepost i slavu;

2:38 I gdje god `ive sinovi ljudski, zvjeri poljske i ptice nebeske, dao ti je u ruke, i postavio te gospodarem nad svijem tijem. Ti si ona glava zlatna.

2:39 A nakon tebe nastaje drugo carstvo, manje od tvojega; a potom tre}e carstvo, mjedeno, koje }e vladati po svoj zemlji.

2:40 A ~etvrto }e carstvo biti tvrdo kao gvo`|e, jer gvo`|e satire i tro{i sve, i kao gvo`|e {to sve lomi, tako }e satrti i polomiti.

2:41 A {to si vidio stopala i prste koje od kala lon-arskoga koje od gvo`|a, bi}e carstvo razdjeljeno, ali }e biti u njemu tvr|e od gvo`|a, jer si vidio gvo`|e pomije{ano s kalom lon-arskim.

2:42 I {to prsti u nogu bijahu koje od gvo`|a koje od kala, carstvo }e biti ne{to jako a ne{to tro{no.

2:43 A {to si vidio gvo`|e pomije{ano sa kalom lon-arskim, to }e se oni pomije{ati sjemenom ~ovje-ijim, ali ne}e prionuti jedan za drugoga kao {to se gvo`|e ne mo`e smije{ati s kalom.

2:44 A u vrijeme tjeih careva Bog }e nebeski podignuti carstvo koje se do vijeka ne}e rasuti, i to se carstvo ne}e ostaviti drugom narodu; ono }e satrti i ukinuti sva ta carstva, a samo }e stajati do vijeka,

2:45 Kako si vidio gdje se od gore odvali kamen bez ruku i satr gvo`|e, mjed, kao, srebro i zlato. Bog veliki javi caru {to }e biti poslije; san je istinit, i tuma-enje mu vjerno.

2:46 Tada car Navuhodonosor pade na lice svoje, i pokloni se Danilu, i zapovjedi da mu prinesu prinos i kad.

2:47 Car progovori Danilu i re~e: doista, va{ je Bog Bog nad bogovima i gospodar nad carevima, i koji objavljuje tajne, kad si mogao otkriti ovu tajnu.

2:48 Tada car uzvisi Danila, i dade mu mnoge velike darove i u~ini ga gospodarem svoj zemlji Vavilonskoj i poglavarem nad svijem mudracima Vavilonskim.

2:49 I Danilo izmoli u cara, te postavi nad poslovima zemlje Vavilonske Sedraha, Misaha i Avdenaga, a Danilo osta na dvoru carevu.

GLAVA 3

Car Navuhodonosor na~ini zlatan lik, kojemu visina bje{e {ezdeset lakata, a {irina {est lakata; i namjesti ga u polju Duri u zemlji Vavilonskoj.

3:2 I posla car Navuhodonosor da saberu knezove, upravitelje i vojvode, starje{ine, rizni~are, sudije, nastojnike i sve vlastelje zemaljske, da do|u da se osveti lik {to ga postavi car Navuhodonosor.

3:3 Tada se skupi{e knezovi, upravitelji i vojvode, starje{ine, rizni~ari, sudije, nastojnici, i svi vlastelji zemaljski, da se osveti lik {to ga postavi car Navuhodonosor; i stado{e pred likom {to ga postavi Navuhodonosor.

3:4 A glasnik povika iza glasa: narodi, plemena i jezici, vama se govori.

3:5 Kad ~ujete rog, svirale, kitare, gusle, psaltire, pjevanje i svakojake svirke, popadajte i poklo-

nite se zlatnomu liku, koji postavi car Navuhodonosor.

3:6 A ko ne bi pao i poklonio se, onaj ~as bi}e ba~en u pe} ognjenu u`arenu.

3:7 Zato svi narodi kako ~u{e rog, svirale, kitare, gusle, psaltire i svakojake svirke, popada{e svi narodi, plemena i jezici, i pokloni{e se zlatnome liku koji postavi car Navuhodonosor.

3:8 A neki Haldeji taj ~as do|o{e i tu`i{e Jevreje,

3:9 I progovori{e i reko{e caru Navuhodonosoru: care, da si `iv dovijeka!

3:10 Ti si, care, zapovijedio, svaki ko ~uje rog, svirale, kitare, gusle, psaltire, i pjevanje i svakojake svirke, da padne i pokloni se zlatnome liku;

3:11 A ko ne bi pao i poklonio se, da se baci u pe} ognjenu u`arenu.

3:12 A imaju ljudi Jevreji, koje si postavio nad poslovima zemlje Vavilonske, Sedrah, Misah i Avdenago; ti ljudi, care, ne haju za te, ne po{tuju tvojih bogova, i ne klanjaju se zlatnom liku, koji si postavio.

3:13 Tada Navuhodonosor u gnjevu i ljutini zapovjedi da dovedu Sedraha, Misaha i Avdenaga. I dovedo{e te ljude pred cara.

3:14 Navuhodonosor progovori i re~e im: je li istina, Sedra{e, Misa{e i Avdenago, da vi ne slu`ite mojim bogovima i da se ne klanjate zlatnome liku koji postavih?

3:15 Jeste li dakle gotovi, kad ~ujete rog, svirale, kitare, gusle, psaltire i pjevanje i svakojake svirke, da padnete i poklonite se liku koji na~inih? ako li se ne poklonite, onaj ~as bi}ete ba~eni u pe} ognjenu u`arenu; a koji je bog {to }e vas izbaviti iz mojih ruku?

3:16 Odgovori{e Sedrah, Misah i Avdenago, i reko{e caru Navuhodonosoru: nije nam trijebe da ti odgovorimo na to.

3:17 Evo, Bog na{, kojemu mi slu`imo, mo`e nas izbaviti iz pe}i ognjene u`arene; i izbavi}e nas iz tvojih ruku, care.

3:18 A i da ne bi, znaj, care, da bogovima tvojim ne}emo slu`iti niti }emo se pokloniti zlatnom liku, koji si postavio.

3:19 Tada se Navuhodonosor napuni gnjeva, i lice mu se promijeni na Sedraha, Misaha i Avdenaga, i odgovaraju}i zapovjedi da se u`ari pe} sedam puta ve}ma nego {to bje{e obi~aj.

3:20 I zapovjedi najja~im ljudima {to bijahu u vojsci njegovoj da sve`u Sedraha, Misaha i Avdenaga, i da ih bace u pe} ognjenu u`arenu.

3:21 Tada sveza{e one ljude u pla{tima njihovim i u obu}i i pod kapama i u svemu odijelu njihovom, i baci{e ih u pe} ognjenu u`arenu.

3:22 Kako zapovijest careva bje{e hitna i pe} vrlo u`arena, plamen ognjeni ubi one ljude koji bacahu Sedraha, Misaha i Avdenaga.

3:23 A ta tri ~ovjeka, Sedrah, Misah i Avdenago, pado{e usred pe}i ognjene u`arene.

3:24 Tada se prepade car Navuhodonosor, i br`e ustav progovori i re~e svojim dvoranima: ne baci-smo li tri ~ovjeka svezana u ogranj? Odgovori{e i reko{e caru: da, care.

3:25 Odgovori i re~e: eno, vidim ~etiri ~ovjeka odrije{ena gdje hode posred ognja i nije im ni{ta, i ~etvrti kao da je sin Bo`ji.

3:26 Tada pristupi Navuhodonosor na vrata ognjenoj pe}i u`arenoj, i progovori i re~e: Sedra{e, Misa{e i Avdenago, sluge Boga vi{njega, izidite i hodite. Tada Sedrah, Misah i Avdenago izido{e isred ognja.

3:27 I sabra{e se knezovi i upravitelji i vojvode i vije}nici carevi, i vidje{e te ljude gdje im tijelu ogranj ni{ta ne mo`e, niti im se kosa na glavi opali, niti im se pla{ti {to promijeni{e, niti zadah od ognja prionu za njih.

3:28 Progovori Navuhodonosor i re~e: da je blagosloven Bog Sedrahov, Misahov i Avdenagov, koji posla an|ela svojega i izbavi sluge svoje, koje se u nj pouzda{e i ne poslu{a{e zapovijesti careve i dado{e tjelesa svoja da ne bi slu`ili niti se poklonili drugom bogu osim svojega Boga.

3:29 Zato zapovijedam da se svaki kojega mu drago naroda i plemena i jezika, koji bi pohulio na

Boga Sedrahova, Misahova i Avdenagova, da se isije-e i ku}a da mu bude buni{te, jer nema drugog boga koji mo`e tako izbaviti.

3:30 Tada car uzvisi Sedraha, Misaha i Avdenaga u zemlji Vavilonskoj.

GLAVA 4

Car Navuhodonosor svijem narodima, plemenima i jezicima {to su po svojoj zemlji, mir da vam se umno`i.

4:2 Svidje mi se da objavim znake i ~udesu {to mi u~ini Bog vi{nji.

4:3 Znaci njegovi kako su veliki! i ~udesa njegova kako su silna! carstvo je njegovo carstvo vje~no, i vlast njegova od koljena do koljena.

4:4 Ja Navuhodonosor bijah miran u ku}i svojoj i cvatijah u dvoru svom.

4:5 Usnih san, koji me upla{i, i misli na postelji mojoj i utvare glave moje uznemiri{e me.

4:6 I zapovjedih da se dovedu preda me svi mudraci Vavilonski da mi ka`u {to zna-i san.

4:7 Tada do|o{e vra-ari, zvjezdari, Haldeji i gartari, i pripovjedih im san, ali mi ne mogo{e kazati {to zna-i.

4:8 Najposlije do|e preda me Danilo, koji se zove Valtasar po imenu boga mojega, i u kom je duh svetijeh bogova, i pripovjedih mu san:

4:9 Valtasare, poglavare vra~arima, znam da je duh svetijeh bogova u tebi i nikaka tajna nije ti te{ka; ka`i san moj {to sam snio i {to zna-i.

4:10 A utvara glave moje na postelji mojoj bje{e: vidjeh, gle, drvo usred zemlje, i visina mu velika.

4:11 Drvo bje{e veliko i jako, i visina mu doseza{e do neba, i vi|a{e se do kraja sve zemlje.

4:12 Li{e mu bje{e lijepo i rod obilat, i na njemu bje{e hrane svemu; zvijerje poljsko odmara{e se u hladu njegovu, i na granama njegovijem stanovahu ptice nebeske, i od njega se hranja{e svako tijelo.

4:13 Vidjeh u utvarama glave svoje na postelji svojoj, i gle, stra`ar i svetac si|e s neba.

4:14 Povika jako i re~e ovako: posijecite drvo, i okre{ite mu grane, pokidajte mu li{e i razmetnite mu rod; neka pobjegnu zvijeri ispod njega i ptice s grana njegovijeh.

4:15 Ali panj sa`ilama ostavite mu u zemlji, u okovima gvozdenijem i mjedenijem u travi poljskoj, neka ga kvasi rosa nebeska i dio da mu je sa zvijerjem od trave zemaljske.

4:16 Srce ~ovje~je neka mu se promijeni, i srce `ivotinjsko neka mu se da, i sedam vremena neka pro|e preko njega.

4:17 To su odredili stra`ari i izrekli sveti da bi poznali `ivi da vi{nji vlada carstvom ljudskim, i daje ga kome ho}e, i postavlja nad njim najni`ega izme|u ljudi.

4:18 Taj san snih ja car Navuhodonosor; a ti, Valtasare, ka`i {to zna-i, jer ni jedan mudrac u carstvu mom ne mo`e da mi ka`e {to zna-i; a ti mo`e{, jer je u tebi duh svetijeh bogova.

4:19 Tada Danilo, koji se zva{e Valtasar, osta u ~udu za jedan sahat, i misli ga uznemiravahu. A car progovori i re~e: Valtasare, san i zna-enje mu da te ne uznemiruje. A Valtasar odgovori i re~e: gospodaru moj, san da bude tvojim nenavidnicima, i zna-enje njegovo neprijateljima tvojim.

4:20 Drvo {to si vidio, veliko i jako, kojemu visina doseza{e do neba i koje se vi|a{e po svojoj zemlji,

4:21 Kojemu li{e bje{e lijepo i rod obilan, i na kom bje{e hrane svemu, pod kojim stanova{e zvijerje poljsko i na granama mu sje|ahu ptice nebeske,

4:22 To si ti, care, koji si velik i silan, i velicina je tvoja visoka i dose`e do neba i vlast tvoja do krajeva zemaljskih.

4:23 A {to car vidje stra`ara i sveca gdje sla`a{e s neba i govora{e: posijecite drvo i potrite ga, ali mu panj sa`ilama ostavite u zemlji u okovima gvozdenijem i mjedenijem u travi poljskoj, da ga kvasi rosa nebeska, i sa zvijerjem poljskim neka mu je dio dokle sedam vremena pro|e preko njega,

4:24 Ovo zna-i, care, i ovo je naredba vi{njeva koja }e se izvr{iti na mom gospodaru caru:

4:25 Bi}e{ prognan izme|u ljudi, i sa zvijerima }e{ poljskim `ivjeti, i hrani}e te travom kao goveda, i rosa }e te nebeska kvasiti, i sedam }e vremena pro}i preko tebe dokle pozna{ da vi{nji vlada carstvom ljudskim i daje ga kome ho}e.

4:26 A {to se re~e da se ostavi panj sa `ilama od drveta, carstvo }e ti ostati, kad pozna{ da nebesa vladaju.

4:27 Zato, care, da ti je ugodan moj svjet, oprosti se grijeha svojih pravdom, i bezakonja svojih milo{u prema nevoljnima, eda bi ti se produljio mir.

4:28 Sve ovo do|e na cara Navuhodonosora.

4:29 Poslije dvanaest mjeseca hoda}e po carskom dvoru u Vavilonu.

4:30 I progovori car i re~e: nije li to Vavilon veliki {to ga ja sazidah jakom silom svojom da je stolica carska i slava veli~anstvu mojemu?

4:31 Te rije~i jo{ bjehu u ustima caru, a glas do|e s neba: tebi se govori, care Navuhodonosore: carstvo se uze od tebe.

4:32 I bi}e{ prognan izme|u ljudi, i `ivje}e{ sa zvijerjem poljskim, hrani}e te travom kao goveda, i sedam }e vremena pro}i preko tebe dokle pozna{ da vi{nji vlada carstvom ljudskim i daje ga kome ho}e.

4:33 U taj ~as ispuni se ta rije~ na Navuhodonosoru; i bi prognan izme|u ljudi i jede travu kao goveda, i rosa nebeska kvasi mu tijelo da mu narastoe dlake kao pera u orla i nokti kao u ptica.

4:34 Ali poslije toga vremena ja Navuhodonosor podigoh o~i svoje k nebu, i um moj vrati mi se, i blagoslovih vi{njega, i hvalih i slavih onoga koji `ivi dovijeka, ~ija je vlast vlast vje~na i ~ije je carstvo od koljena do koljena;

4:35 I svi stanovnici zemaljski ni{ta nijesu prema njemu, i radi {to ho}e s vojskom nebeskom i sa stanovnicima zemaljskim, i nema nikoga da bi mu ruku ustavio i rekao mu: {ta radi{?

4:36 U to vrijeme um moj vrati mi se, i na slavu carstava mojega vrati mi se veli~anstvo moje i svjetlost moja; i dvorani moji i knezovi moji potra-

`i}e me, i utvrdih se u carstvu svom, i doda mi se vi}e veli~anstva.

4:37 Sada ja Navuhodonosor hvalim, uzvi{ujem i slavim cara nebeskoga, ~ija su sva djela istina i ~iji su putovi pravedni i koji mo`e oboriti one koji hode ponosito.

GLAVA 5

Car Valtasar u~ini veliku gozbu tisu}i knezova svojih, i pija}e vino pred tisu}om njih.

5:2 Napiv se vina Valtasar zapovjedi da se done-su sudovi zlatni i srebrni, koje bje}e odnio Navuhodonosor otac mu iz crkve Jerusalimske, da iz njih piju car i knezovi mu, i `ene njegove i ino~e njegove.

5:3 I doneso}e zlatne sudove koje bjehu odnijeli iz crkve doma Gospodnjega u Jerusalmu, i pijahu iz njih car i knezovi njegovi, `ene njegove i ino~e njegove;

5:4 Pijahu vino, i hvaljahu bogove zlatne i srebrne i mjedene i drvene i kamene.

5:5 U taj ~as izido}e prsti ruke ~ovje~ije, i pisahu prema svijetnjaku po okre~enom zidu od carskoga dvora, i car vidje ruku koja pisa}e.

5:6 Tada se promijeni lice caru, i misli ga njegove uznemiri}e, i pojas se oko njega raspasa i koljena mu udarahu jedno o drugo.

5:7 Povika car iza glasa; te dovedo}e zvjezdare, Haldeje i gatare; i progovori car i re~e mudracima Vavilonskim: ko pro~ita ovo pismo i ka`e mi {to zna~i, onaj }e se obu}i u skerlet, i nosi}e zlatnu veri`icu o vratu, i bi}e tre}i gospodar u carstvu.

5:8 Tada pristupi}e svi mudraci carevi; ali ne mogo}e pro~itati pisma niti kazati caru {to zna~i.

5:9 Tada se car Valtasar vrlo uznemiri i lice mu se sasvijem izmijeni; i knezovi se njegovi prepado}e.

5:10 Do|e carica radi toga {to se dogodi caru i knezovima njegovijem u ku}u gdje bje}e gozba, i progovori carica i re~e: care, da si `iv dovijeka! da te ne uznemiruju misli tvoje i da ti se lice ne mijenja.

5:11 Ima ~ovjek u tvom carstvu, u kom je duh svetijeh bogova; i u vrijeme oca tvojega na|e se u njega vidjelo i razum i mudrost, kakova je u bogova, i car Navuhodonosor otac tvoj, care, postavi ga glavarem vra~arima, zvjezdarima, Haldejima i gatarima;

5:12 Jer velik duh i znanje i razum za kazivanje sanova i poga|anje zagonetaka i razmr{ivanje zamr{enijeh stvari na|e se u Danila, kojemu car nadje ime Valtasar; neka sada dozovu Danila, i on }e kazati {to zna~i.

5:13 Tada Danilo bi doveden pred cara. Car progovori Danilu i re~e: jesi li ti Danilo izme|u roblja Judina koje dovede iz Judejske car otac moj?

5:14 ^uh za tebe da je duh svetijeh bogova u tebi, i vidjelo i razum i mudrost velika da se na|e u tebe.

5:15 A sada su dovedeni preda me mudraci, zvjezdari, da pro~itaju pismo i ka`u mi {to zna~i; ali ne mogu da ka`u {to to zna~i.

5:16 A za tebe ja ~uh da mo`e{ protuma~iti, i zamr{ene stvari razmrsiti. Ako dakle mo`e{ pro~itati ovo pismo i kazati mi {to zna~i, obu}i }e se u skerlet, i zlatnu veri`icu nosi}e{ o vratu, i bi}e{ tre}i gospodar u carstvu.

5:17 Tada odgovori Danilo i re~e pred carem: darovi tvoji neka tebi, i podaj drugomu poklone svoje; a pismo }u ja pro~itati caru i kazati {to zna~i.

5:18 Care, Bog vi{nji dade carstvo veli~inu i slavu i ~ast Navuhodonosoru ocu tvojemu.

5:19 I od veli~ine koju mu dade svi narodi, plemena i jezici drktahu pred njim i bojahu ga se; ubija}e koga ho}a{e, i ostavlja}e u `ivotu koga ho}a{e, uzvi}iva}e koga ho}a{e, i poni`iva}e koga ho}a{e.

5:20 Ali kada mu se podi`e srce i duh mu se posili u oholosti, bi smetnut s carskoga prijestola svojega, i uze}e mu slavu.

5:21 I bi prognan izme|u ljudi i srce mu posta kao u zvijeri, i stan mu bija}e s divljim magarcima, hrani}e ga travom kao goveda, i rosa nebeska kvasi

mu tijelo, dokle pozna da Bog vi{nji vlada carstvom ljudskim, i koga ho}e postavlja nad njim.

5:22 A ti, Valtasare, sine njegov, nijesi ponizio srca svojega preda si znao sve ovo.

5:23 Nego si se podigao na Gospoda nebeskoga, i sudove doma njegova doneso}e preda te, i piste iz njih vino ti i knezovi tvoji, `ene tvoje i ino~e tvoje, i ti hvali bogove srebrne i zlatne, mjedene, gvozdenne, drvene i kamene, koji ne vide niti ~uju niti razumiju, a ne slavi Boga, u ~ijoj je ruci du{a tvoja i svi putovi tvoji.

5:24 Zato od njega bi poslana ruka i ovo pismo bi napisano.

5:25 A ovo je pismo napisano: MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN.

5:26 A ovo zna~e te rije~i: MENE, brojio je Bog tvoje carstvo, i do kraja izbrojio.

5:27 TEKEL, izmjeren si na mjerila, i na{ao si se lak.

5:28 FERES, razdijeljeno je carstvo tvoje, i dano Midijanima i Persijanima.

5:29 Tada zapovijedi Valtasar, te obuko}e Danila u skerlet, i metnu}e mu zlatnu veri`icu oko vrata, i proglasi}e za nj da je tre}i gospodar u carstvu.

5:30 Istu no} bi ubijen Valtasar car Haldejski.

5:31 A Darije Midijanin preuze carstvo i bje}e mu oko {ezdeset i dvije godine.

GLAVA 6

Svidje se Dariju te postavi nad carstvom sto i pedeset upravitelja da budu nad svijem carstvom;

6:2 A nad njima tri starje{ine, od kojih jedan bje}e Danilo, kojima }e upravitelji davati ra~une da ne bi caru bilo {tete.

6:3 A taj Danilo nadvi}iva}e starje{ine i upravitelje, jer u njemu bje}e velik duh i car mi{lja}e da ga postavi nad svijem carstvom svojim.

6:4 Tada starje{ine i upravitelji gledahu kako bi na{li {to da zabave Danilu radi carstva; ali ne mogahu na}i zabave ni pogre{ke, jer bje}e vjeran, i ne nala`a}e se u njega pogrije{ke ni mane.

6:5 Tada reko{e oni ljudi: ne}emo na}i na toga Danila ni{ta, ako ne na|emo {to na nj radi zakona Boga njegova.

6:6 Tada do|o{e starje{ine i upravitelji k caru, i reko{e mu ovako: Darije care, da si `iv dovijeka.

6:7 Sve starje{ine u carstvu, poglavari i upravitelji, vije}nici i vojvode dogovori{e se da se postavi carska naredba i o{tra zabrana da ko bi se god zamolio za {to kome god bogu ili ~ovjeku za trideset dana osim tebi, care, da se baci u jamu lavovsku.

6:8 Zato, care, postavi tu zabranu i napi{i da se ne mo`e promijeniti, po zakonu Midskom i Persijskom, koji je nepromjenit.

6:9 I car Darije napisao knjigu i zabranu.

6:10 A Danilo kad dozna da je knjiga napisana, otide svojoj ku}i, gdje bijahu otvoreni prozori u njegovoj sobi prema Jerusalmu, i pada{e na koljena svoja tri puta na dan i molja{e se i hvalu dava{e Bogu svojemu kao {to ~inja{e prije.

6:11 Tada se sabra{e oni ljudi, i na|o{e Danila gdje se moli i pripada Bogu svojemu.

6:12 I otido{e te reko{e caru za carsku zabranu: nijesi li napisao zapovijest, da ko bi se god zamolio kome god bogu ili ~ovjeku za trideset dana, osim tebi, care, da se baci u jamu lavovsku? Car odgovori i re-e: tako je po zakonu Midskom i Persijskom, koji je nepromjenit.

6:13 Tada odgovori{e i reko{e caru: Danilo, koji je izme|u roblja Judina, ne haje za te, care, ni za zabranu koju si napisao, nego se moli tri puta na dan svojom molitvom.

6:14 Tada car ~uv{i to o`alosti se vrlo, i naumi da izbavi Danila, i tru|a{e se do zahoda sun~anoga da ga izbavi.

6:15 Tada oni ljudi sabra{e se kod cara i reko{e caru: znaj, care, da je zakon u Midijana i Persijana da se nikakva zabrana i naredba, koju postavi car, ne mijenja.

6:16 Tada car re-e te dovedo{e Danila i baci{e ga u jamu lavovsku; i car progovori i re-e Danilu: Bog tvoj, kojemu bez prestanka slu`i{, neka te izbavi.

6:17 I doneso{e kamen i metnu{e jami na vrata, i car ga zape~ati svojim prstenom i prstenom svojih knezova da se ni{ta ne promijeni za Danila.

6:18 Tada otide car u svoj dvor, i preno}i ne jedav{i niti dopustiv{i da mu se donese {to ~im bi se razveselio i ne mo`e zaspati.

6:19 Potom car usta ujutru rano i otide br`e k jami lavovskoj.

6:20 I kad do|e k jami, viknu Danila `alosnijem glasom; i progovori car i re-e Danilu: Danilo, slugo Boga `ivoga, Bog tvoj, kojemu slu`i{ bez prestanka, mo`e li te izbaviti od lavova?

6:21 Tada Danilo re-e caru: care, da si `iv dovijeka!

6:22 Bog moj posla an|ela svojega i zatvori usta lavovima, te mi ne naudi{e; jer se na|oh ~ist pred njim, a ni tebi, care, ne u~inili zla.

6:23 Tada se car veoma obradova tomu, i zapovjedi da izvade Danila iz jame. I izvadi{e Danila iz jame, i ne na|e se rane na njemu, jer vjerova Bogu svojemu.

6:24 Potom zapovjedi car, te dovedo{e ljude koji bijahu optu`ili Danila, i baci{e u jamu lavovsku njih, djecu njihovu i `ene njihove; i jo{ ne do|o{e na dno jami, a lavovi ih zgrabi{e i sve im kosti potr{e.

6:25 Tada car Darije pisa svijem narodima i plemenima i jezicima {to `ivljahu u svoj zemlji: mir da vam se umno`i.

6:26 Od mene je zapovijest da se u svoj dr`avi carstva mojega svak boji i stra{i Boga Danilova, jer je on Bog `ivi, koji ostaje dovijeka, i carstvo se njegovo ne}e rasuti, i vlast }e njegova biti do kraja;

6:27 On izbavlja i spasava, i ~ini znake i ~udesna na nebu i na zemlji, on je izbavio Danila od sile lavovske.

6:28 I taj Danilo bija{e sre}an za carovanja Darijeva i za carovanja Kira Persijanca.

GLAVA 7

Prve godine Valtasara cara Vavilonskoga usni Danilo san i vidje utvaru glave svoje na postelji; tada napisa san i pripovjedi ukratko.

7:2 Danilo progovori i re~e: vidjeh u utvari svojoj no}u, a to ~etiri vjetra nebeska udari{e se na velikom moru.

7:3 I ~etiri velike zvijeri izido{e iz mora, svaka druga~ija.

7:4 Prva bija{e kao lav, i ima{e krila orlova; gledah dokle joj se krila poskubo{e i podi`e se sa zemlje i stade na noge kao ~ovjek, i srce ljudsko dade joj se.

7:5 Potom, gle, druga zvijer bija{e kao medvjed, i stade s jedne strane, i ima{e tri rebra u ustima me|u zubima svojim, i govora{e joj se: ustani, jedi mnogo mesa.

7:6 Potom vidjeh, i gle, druga, kao ris, ima{e na le|ima ~etiri krila kao ptica, i ~etiri glave ima{e zvijer, i dade joj se vlast.

7:7 Potom vidjeh u utvarama no}nijem, i gle, ~etvrta zvijer, koje se treba{e bojati, stra{na i vrlo jaka, i ima{e velike zube gvozdene, je|a{e i satira{e, i ga`a{e nogama ostatak, i razlikova{e se od svijeh zvijeri pre|a{njih, i ima{e deset rogova.

7:8 Gledah rogove, i gle, drugi mali rog izraste me|u onijema, a tri prva roga i{~upa{e se pred njim; i gle, o~i kao o~i ~ovje~ije bjehu na tom rogu, i usta koja govorahu velike stvari.

7:9 Gledah dokle se postavi{e prijestoli, i starac sjede, na kom bje{e odijelo bijelo kao snijeg, i kosa na glavi kao ~ista vuna, prijesto mu bija{e kao plamen ognjeni, to~kovi mu kao oganj razgorio.

7:10 Rijeka ognjena izla`a{e i tecija{e ispred njega, tisu}a tisu}a slu`a{e mu, i deset tisu}a po deset tisu}a stajahu pred njim; sud sjede, i knjige se otvori{e.

7:11 Tada gledah radi glasa velikih rije~i koje govora{e onaj rog; i gledah dokle ne bi ubijena zvijer i tijelo joj se ra{~ini i dade se da izgori ognjem.

7:12 I ostalijem zvijerima uze se vlast, jer duljina `ivotu bje{e im odre|ena do vremena i do roka.

7:13 Vidjeh u utvarama no}nijem, i gle, kao sin ~ovje~ji i|a{e sa oblacima nebeskim, i do|e do starca i stade pred njim.

7:14 I dade mu se vlast i slava i carstvo da mu slu`e svi narodi i plemena i jezici; vlast je njegova vlast vje~na, koja ne}e pro}i, i carstvo se njegovo ne}e rasuti.

7:15 Meni Danilu prenemo`e duh moj u tijelu mom, i utvare glave moje uznemiri{e me.

7:16 Pristupih k jednome od onijeh koji stajahu ondje, i zamolih ga za istinu od svega toga. I progovori mi i kaza mi {ta to zna~i:

7:17 Ove ~etiri velike zvijeri jesu ~etiri cara, koji }e nastati na zemlji.

7:18 Ali }e sveci vi{njega preuzeti carstvo, i dr`a{e carstvo navijek i do vijeka.

7:19 Tada za`eljeh znati istinu o ~etvrtoj zvijeri, koja se razlikova{e od svijeh i bija{e vrlo stra{na, i ima{e zube gvozdene i nokte mjedene, i je|a{e i satira{e, a ostatak nogama ga`a{e,

7:20 I o deset rogova {to joj bjehu na glavi, i o drugom koji izraste i tri otpado{e pred njim, o rogu koji ima{e o~i i usta koja govorahu velike stvari i bija{e po vi|enju ve}i od drugih.

7:21 Gledah, i taj rog vojeva{e sa svecima i nadvla|iva{e ih,

7:22 Dokle do|e starac, i dade se sud svecima vi{njega, i prispje vrijeme da sveci preuzmu carstvo.

7:23 Ovako re~e: ~etvrta zvijer bi}e ~etvrto carstvo na zemlji, koje }e se razlikovati od svijeh carstava, i izje{e svu zemlju i pogaziti i satrti.

7:24 I deset rogova jesu deset careva, koji }e nastati iz toga carstva, a poslije njih nasta}e drugi, i on }e se razlikovati od pre|a{njih, i pokori}e tri cara.

7:25 I govori}e rije~i na Vi{njega, i potira}e svece vi{njega, i pomi{lja}e da promijeni vremena i zakone; i da}e mu se u ruke za vrijeme i za vremena i za po vremena.

7:26 Potom }e sjesti sud, i uze}e mu se vlast, te }e se istrijebiti i zatrti sasvijem.

7:27 A carstvo i vlast i veličanstvo carsko pod svijem nebom da se narodu svetaca Višnjega; njegovo je carstvo biti vječno carstvo, i sve je vlasti njemu slušiti i slušati ga.

7:28 Ovdje je kraj ovoj riječi. A mene Danila vrlo uznemiriše misli moje, i lice mi se sve promijenilo; ali riječi sašuvah u srcu svom.

GLAVA 8

Tre godine carovanja Valtasarova pokazalo meni Danilu utvara poslije one koja mi se pokazala prije.

8:2 I vidjeh u utvari; a bjehu u Susanu u gradu koji je u zemlji Elamu, kad vidjeh, i vidjeh u utvari i bjehu na vodi Ulaju.

8:3 I podigoh oči svoje i vidjeh, i gle, stajao kraj vode ovan, koji ima dva roga, a rogovi bjehu visoki, ali jedan viši od drugoga, i viši naraste poslije.

8:4 Vidjeh ovna gdje bode na zapad i na sjever i na jug, i ni jedna zvijer ne mogao mu odoljeti, i ne bijaše nikoga ko bi izbavio od njega, nego činjavaše ga, i osili.

8:5 A kad ja motrao, gle, i jačao jarac od zapada povrh sve zemlje a ne doticao se zemlje; i taj jarac imao je rog znamenit među ovima svojim.

8:6 I dođe do ovna koji imao je dva roga, kojega vidjeh gdje stoji kraj vode, i potrčao na nj gnjevno silom svojom.

8:7 I vidjeh ga gdje dođe do ovna, i razgnjeviv se na nj udari ovna, te mu slomi oba roga i ne bježe sile u ovnu da mu odoli, nego ga obori na zemlju i pogazi ga, i ne bježe nikoga da izbavi ovna od njega.

8:8 I jarac postao vrlo velik; a kad osili, slomi se veliki rog, i mjesto njega narastao je znamenita četiri roga prema četiri vjetra nebeska.

8:9 I iz jednoga njih izide jedan rog malen i naraste vrlo velik prema jugu i istoku prema krasnoj zemlji.

8:10 I naraste dori do vojske nebeske, i obori na zemlju neke od vojske i od zvijezda, i pogazi ih.

8:11 I naraste dori do poglavara vojsci, i uzemu svagdanju žrtvu, i sveti stan njegov obori.

8:12 I vojska bi dana u otpad od žrtve svagdanje, i obori istinu na zemlju, i čini napredovao mu.

8:13 Tada čuh jednoga sveca gdje govoraše, i jedan svetac rekao nekome koji govoraše: dokle će trajati ta utvara za svagdanju žrtvu i za otpad puštinjama da se gazi svetinja i vojska?

8:14 I rekao mi: do dvije tisuće i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja oistiti.

8:15 A kad vidjeh ja Danilo ovu utvaru, i zaiskaha da razumijem, gle, stado preda me kao čovjek.

8:16 I čuh glas čovječji nasred Ulaja, koji povika i rekao: Gavrilo, kaži ovome utvaru.

8:17 I dođe gdje ja stajao; i kad dođe uplašio se, i padoh na lice svoje; a on mi rekao: pazi, sine čovječji, jer je ova utvara za posljednje vrijeme.

8:18 A dok mi on govoraše, ja bijah izvan sebe ležao i nisao na zemlji; a on me se dotakao, i ispravi me, te stadoh.

8:19 I rekao: evo, ja ću ti kazati šta će biti na kraju gnjeva; jer će u određeno vrijeme biti kraj.

8:20 Ovan što si ga vidio, koji ima dva roga, to su carevi Midski i Persijski.

8:21 A runjavi je jarac car Grčki; i veliki rog što mu bježe među ovima, to je prvi car.

8:22 A što se on slomi, i mjesto njega narastao četiri, to su četiri carstva, koja će nastati iza toga naroda, ali ne s njegovom silom.

8:23 A na posljedak carovanja njihova, kad bezakonici navršuju mjeru, nastaje car bestidan i lukav.

8:24 Sila će mu biti jaka, ali ne od njegove jačine, i čudesno će pustošiti, i biti srećan i svrha, i gubiće silne i narod sveti.

8:25 I lukavstvom njegovijem napredovao je prijevara u njegovoj ruci, i podignuo se u srcu svom, i u miru će pogubiti mnoge, i ustao na kneza nad knezovima, ali će se potrti bez ruke.

8:26 A rečeno utvara o danu i noći istina je; zato ti započeti utvaru, jer je za mnogo vremena.

8:27 Tada ja Danilo zanemogoh, i bolovah neko vrijeme; poslije ustah i vr{ih poslove careve; i ~u-dih se utvari, ali niko ne dozna.

GLAVA 9

Prve godine Darija sina Asvirova od plemena Midskoga, koji se zacari nad carstvom Haldejskim,

9:2 Prve godine njegova carovanja ja Danilo razumjeh iz knjiga broj godina, koje bje{e rekao Gospod Jeremiji proroku da }e se navr{iti razvalinama Jerusalimskim, sedamdeset godina.

9:3 I okretoh lice svoje ka Gospodu Bogu tra`e-}i ga molitvom i molbama s postom i s kostrijeti i pepelom.

9:4 I pomolih se Gospodu Bogu svojemu i ispovijedaju}i se rekoh: o Gospode, Bo`e veliki i stra{ni, koji dr`i{ zavjet i milost onima koji te ljube i dr`e zapovijesti tvoje;

9:5 Zgrije{ismo i zlo ~inismo i bismo bezbo`ni, i odmetnusmo se i otstupismo od zapovijesti tvojih i od zakona tvojih.

9:6 I ne slu{asmo sluga tvojih proroka, koji govorahu u tvoje ime carevima na{im, knezovima na{im i ocima na{im i svemu narodu zemaljskom.

9:7 U tebe je, Gospode, pravda a u nas sram na licu, kako je danas, u Judejaca i u Jerusalimljana i u svijeh Izrailjaca, koji su blizu i koji su daleko po svijem zemljama kuda si ih razagnao za grijeh njihove, kojima ti grije{i}e.

9:8 Gospode, u nas je sram na licu, u careva na{ih, u knezova na{ih i u otaca na{ih, jer ti zgrije{ismo.

9:9 U Gospoda je Boga na{ega milost i pra{tanje, jer se odmetnusmo od njega,

9:10 I ne slu{asmo glasa Gospoda Boga svojega da hodimo po zakonima njegovijem, koje nam je dao preko sluga svojih proroka.

9:11 I sav Izrailj prestupi zakon tvoj, i otstupi da ne slu{a glasa tvojega; zato se izli na nas prokletstvo i zakletva napisana u zakonu Mojsija sluge Bo`ijega, jer mu zgrije{ismo.

9:12 I on potvrdi rije~i svoje koje je govorio za nas i za sudije na{e, koje su nam sudile, pustiv{i na nas zlo veliko, da tako ne bi pod svijem nebom kako bi u Jerusalimu.

9:13 Kako je pisano u zakonu Mojsijevu, sve to zlo do|e na nas, i opet se ne molismo Gospodu Bogu svojemu da bismo se vratili od bezakonja svojega i pazili na istinu tvoju.

9:14 I Gospod nasto oko zla i navede ga na nas; jer je pravedan Gospod Bog na{ u svijem djelima svojim koja ~ini, jer ne slu{asmo glasa njegova.

9:15 Ali sada, Gospode Bo`e na{, koji si izveo narod svoj iz zemlje Misirske rukom krjepkom, i stekao si sebi ime, kako je danas, zgrije{ismo, bezbo`ni bismo.

9:16 Gospode, po svoj pravdi tvojoj neka se odvрати gnjev tvoj i jarost tvoja od grada tvojega Jerusalima, svete gore tvoje; jer sa grijeha na{ih i s bezakonja otaca na{ih Jerusalim i tvoj narod postarug u svijeh koji su oko nas.

9:17 Sada dakle poslu{aj, Bo`e na{, molitvu sluge svojega i molbe njegove, i obasjaj licem svojim opustjelu svetinju svoju, Gospoda radi.

9:18 Bo`e moj, prigni uho svoje, i ~uj; otvori o~i svoje, i vidi pusto{ na{u i grad, na koji je prizvano ime tvoje, jer ne pravde svoje radi nego radi milosti tvoje padamo pred tobom mole}i se.

9:19 Gospode, usli{i, Gospode, oprosti, Gospode, pazi i u~ini, ne ~asi, sebe radi, Bo`e moj, jer je tvoje ime prizvano na ovaj grad i na tvoj narod.

9:20 A dok ja jo{ govorah i moljah se i ispovijedah grijeh svoj i grijeh naroda svojega Izrailja, i padah mole}i se pred Gospodom Bogom svojim za svetu goru Boga svojega,

9:21 Dok jo{ govorah mole}i se, onaj ~ovjek Gavriilo, kojega vidjeh prije u utvari, doletje brzo i dota~e me se o ve~ernjoj `rtvi.

9:22 I nau~i me i govori sa mnom i re~e: Danilo, sada izidoh da te urazumim.

9:23 U po~etku molitve tvoje izide rije~, i ja do|oh da ti ka`em, jer si mio; zato slu{aj rije~, i razumij utvaru.

9:24 Sedamdeset je nedjelja odre|eno tvome narodu i tvome gradu svetom da se svr{i prijestup i da nestane grijeha i da se o-isti bezakonje i da se dovede vje~na pravda, i da se zape~ati utvara i pro{tvo, i da se poma`e sveti nad svetima.

9:25 Zato znaj i razumij: otkad izide rije~ da se Jerusalem opet sazida do pomazanika vojvode bi}e sedam nedjelja, i {ezdeset i dvije nedjelje da se opet pograda ulice i zidovi, i to u te{kto vrijeme.

9:26 A poslije te {ezdeset i dvije nedjelje pogubljen }e biti pomazanik i ni{ta mu ne}e ostati; narod }e vojvodin do}i i razoriti grad i svetinju; i kraj }e mu biti s potopom, i odre|eno }e pusto{enje biti do svr{etka rata.

9:27 I utvrdi}e zavjet s mnogima za nedjelju dana, a u polovinu nedjelje ukinu}e `rtvu i prinos; i krilima mrskim, koja pusto{e, do svr{etka odre|enoga izli}e se na pusto{.

GLAVA 10

Tre}e godine Kira cara Persijskoga objavi se rije~ Danilu, koji se zva{e Valtasar; i rije~ bje{e istinita i o velikim stvarima; i razabra rije~ i razumje utvaru.

10:2 U to vrijeme ja Danilo bje{e u `alosti tri nedjelje dana.

10:3 Jela ugodna ne jedoh, ni meso ni vino ne u|e u moja usta, niti se namazah uljem dok se ne navr{i}e tri nedjelje dana.

10:4 A dvadeset ~etvrtoga dana prvoga mjeseca bijah na brijegu velike rijeke Hidekela.

10:5 I podigoh o~i svoje i vidjeh, a to jedan ~ovjek obu~en u platno, i pojas bje{e oko njega od ~istoga zlata iz Ufaza;

10:6 A tijelo mu bje{e kao hrisolit, i lice mu kao munja a o~i mu kao lu~evi zapaljeni, a ruke i noge kao mjed ugla|ena, a glas od rije~i njegovijeh kao glas mnogoga ljudstva.

10:7 I ja Danilo sam vidjeh utvaru, a ljudi {to bijahu sa mnom ne vidje{e je, ali ih popade strah velik, te pobjego{e i sakri{e se.

10:8 I ostah sam, i vidjeh tu veliku utvaru, i ne osta snage u meni, i ljepota mi se nagrdi, i ne imah snage.

10:9 I ~uh glas od rije~i njegovijeh, i kad ~uh glas od rije~i njegovijeh, izvan sebe padoh ni~ice licem na zemlju.

10:10 I gle, ruka me se dota~e i podi`e me na koljena moja i na dlanove moje.

10:11 I re~e mi: Danilo, mili ~ovje~e! slu{aj rije~i koje }u ti kazati, i stani pravo, jer sam sada poslan k tebi. I kad mi re~e tu rije~, ustah drk}u{i.

10:12 I re~e mi: ne boj se, Danilo, jer prvoga dana kad si upravio srce svoje da razumjeva{ i da mu~i{ sebe pred Bogom svojim, usli{ene bi{e rije~i tvoje, i ja do|oh tvojih rije~i radi.

10:13 Ali knez carstva Persijskoga staja mi nasuprot dvadeset i jedan dan; ali, gle, Mihailo jedan od prvijeh knezova do|e mi u pomo}; tako ja ostah ondje kod careva Persijskih.

10:14 I do|oh da ti ka`em {ta }e biti tvome narodu poslije; jer }e jo{ biti utvara za te dane.

10:15 I kad mi govora{e tako, oborih o~i svoje na zemlju i zanijemjeh.

10:16 I gle, kao ~ovjek dota~e se usana mojih, i otvorih usta svoja, i progovorih i rekoh onomu koji staja{e prema meni: gospodaru moj, od ove utvare navali{e moji bolovi na mene i nema snage u meni.

10:17 A kako mo`e sluga mojega gospodara govoriti s gospodarem mojim? Jer od ovoga ~asa u meni nesta snage i ni dihanje ne osta u meni.

10:18 Tada onaj {to bija{e kao ~ovjek opet me se dota~e i ohrabri me.

10:19 I re~e: ne boj se, mili ~ovje~e; mir da ti je! ohrabri se, ohrabri se. I dokle mi govora{e, ohrabrih se i rekoh: neka govori gospodar moj, jer si me ohrabrio.

10:20 A on re~e: zna{ li za{to sam do{ao k tebi? a sada }u se vratiti da vojujem na kneza Persijskoga; potom }u oti}i, i gle, do}i }e knez Gr~ki.

10:21 Ali }u ti kazati {to je napisano u knjizi istinitoj. Nema nikoga da juna~ki radi sa mnom u tom osim Mihaila kneza va{ega.

GLAVA 11

I ja prve godine Darija Midijanina stadoh da mu pomo`em, i da ga potkrijepim.

11:2 A sada }u ti kazati istinu. Evo, jo{ }e tri cara nastati u Persiji; i ~etvrti }e biti bogatiji od svih, i kad se ukrijepi bogatstvom svojim, sve }e podignuti na Gr~ko carstvo.

11:3 Potom }e nastati silan car, i vlada}e velikom dr`avom i radi}e {to ho}e.

11:4 A kako nestane, rasu}e se carstvo njegovo i razdijeli}e se u ~etiri vjetra nebeska, ne me|u natri`je njegovo niti s vla{ }u s kojom je on vladao, jer }e se carstvo njegovo ukinuti i dopasti drugima a ne njima.

11:5 I car ju`ni osili}e, i jedan od knezova njegovijeh, i bi}e silniji od njega, i vlada}e, i dr`ava }e njegova biti velika.

11:6 I poslije nekoliko godina oni }e se oprijateljiti, i k}i ju`noga cara do}i }e k caru sjevernom da u~ini pogodbu; ali ona ne}e sa~uvati sile mi{ici, niti }e se on odr`ati s mi{icom svojom, nego }e biti predana i ona i oni koji je dovedu i sin njezin i onaj koji joj bude pomagao u to vrijeme.

11:7 Potom }e od izdanka iz korijena njezina nastati jedan na mjesto njegovo, koji }e do}i s vojskom svojom i udariti na gradove cara sjevernoga, i bi}e ih i osvoji}e ih.

11:8 I bogove }e njihove i knezove njihove sa zakladima njihovijem dragocjenijem zlatnijem i srebrnijem odnijeti u ropstvo u Misir, i osta}e nekoliko godina ja~i od cara sjevernoga.

11:9 I tako }e car ju`ni do}i u svoje carstvo, i vrati}e se u svoju zemlju.

11:10 Ali }e sinovi njegovi zaratiti, i skupi}e veliku vojsku; i jedan }e do}i iznenada, i poplaviti i pro}i; i vrativ{i se ratova}e do grada njegova.

11:11 Tada }e se razljutiti car ju`ni, i iza}i }e i ratova}e s njim, s carem sjevernijem, i podignu}e veliku vojsku, te }e mu biti data u ruke vojska.

11:12 I kad razbije vojsku, ponije}e se srce njegovo, i pobi}e tisu}e, ali se ne}e ukrijepiti.

11:13 Jer }e car sjeverni opet dignuti vojsku ve}u od prve; i poslije nekoliko godina do}i }e s velikom vojskom i s velikim blagom.

11:14 I u to }e vrijeme mnogi ustati na cara ju`noga; i zlikovci od tvojega naroda podignu}e se da se potvrdi utvara, i popada}e.

11:15 I do}i }e car sjeverni, i na~ini}e opkope, i uze}e tvrde gradove, i mi{ice ju`noga cara ne}e odoljeti ni izabrani narod njegov, niti }e biti sile da se opre.

11:16 I onaj do{av na nj ~ini}e {to ho}e, i ne}e biti nikoga da mu se opre; i ustavi}e se u krasnoj zemlji, koju }e potrti svojom rukom.

11:17 Potom }e okrenuti da do|e sa silom svega carstva svojega, ali }e se pogoditi s njim, i da}e mu k}er za `enu da bi ga upropastio, ali se ona ne}e dr`ati, niti }e biti s njim.

11:18 Potom }e se okrenuti na ostrva, i osvoji}e mnoga; ali }e jedan vojvoda prekinuti sramotu koju ~ini, i obori}e na nj sramotu njegovu.

11:19 Potom }e se okrenuti ka gradovima svoje zemlje, i spotaknu}e se i pa}e, i ne}e se vi{e na}i.

11:20 I na njegovo }e mjesto nastati koji }e poslati nastojnika u slavi carskoj; ali }e za malo dana poginuti bez gnjeva i bez boja.

11:21 A na njegovo }e mjesto do}i neznanat ~o~vjek, kome nije namijenjena ~ast carska; ali }e do}i mirno i osvoji}e carstvo laskanjem.

11:22 I mi{ice koje plave on }e poplaviti i polomiti, pa i kneza s kojim je u~inio vjeru.

11:23 Jer udru`iv{i se s njim u~ini}e prijevaru, i do{av{i nadvlada}e s malo naroda.

11:24 I do}i }e mirno u rodna mjesta u zemlji, i u~ini}e {to ni ocevi njegovi ni ocevi otaca njegovijeh ne u~ini}e, razdijeli}e im plijen i grabe` i blago, i smi{lja}e misli na gradove, za neko vrijeme.

11:25 Potom }e podignuti silu svoju i srce svoje na cara ju`noga s velikom vojskom; i car }e ju`ni do}i u boj s velikom i vrlo silnom vojskom; ali ne}e odoljeti, jer }e mu se ~initi nevjera.

11:26 I koji jedu hljeb njegov satr}e ga; vojska }e njegova poplaviti, i mnogi }e pasti pobijeni.

11:27 I srce }e obojice careva raditi o zlu, i za jednijem }e stolom lagati; ali se ne}e izvr{iti; jer }e kraj jo{ biti u odre|eno vrijeme.

11:28 I tako }e se vratiti u svoju zemlju s velikim blagom; i srce }e se njegovo obratiti na sveti zavjet, i kad izvr{i, vrati}e se u svoju zemlju.

11:29 U odre|eno }e vrijeme opet do}i na jug; ali drugi put ne}e biti kao prvi put.

11:30 Jer }e do}i na nj la|e Kitejske, i on }e se ojaditi, te }e se vratiti; i razljuti}e se na sveti zavjet, i izvr{i}e; i vrativ{i se slo`i}e se s onima koji ostavljaju sveti zavjet.

11:31 I vojska }e stajati uza nj, i oskvrni}e sveti-nju u gradu, i ukinuti `rtvu svagda{nju i postavi}e gnusobu pusto{nu.

11:32 I koji su bezbo`ni prema zavjetu, on }e ih laskanjem otpaditi; ali narod koji poznaje Boga svojega ohrabri}e se i izvr{i}e.

11:33 I razumni u narodu nau~i}e mnoge, i pada}e od ma~a i ognja, ropstva i grabe`a mnogo vremena.

11:34 Ali padaju}i dobi}e malu pomo}; i mnogi }e pristati s njima dvo|e}i.

11:35 I od razumnijeh }e pasti neki da bi se oku-|ali i o-istili i ubijelili do roka, jer }e jo{ biti rok.

11:36 I taj }e car ~initi {to ho}e, i podignu}e se i uzvisi}e se iznad svakoga boga, i ~udno }e govoriti na Boga nad bogovima, i bi}e sre}an dokle se ne svr{i gnjev, jer }e se izvr{iti {to je odre|eno.

11:37 Ne}e mariti ni za bogove svojih otaca ni za ljubav `ensku, niti }e za koga boga mariti, nego }e se uzvi{ivati nada sve.

11:38 I na mjesto Boga najsilnijega slavi}e boga kojega oci njegovi ne zna{e, slavi}e zlatom i srebrom i dragim kamenjem i zakladima.

11:39 I u~ini}e da gradovi Boga najsilnijega budu boga tu|ega; koje pozna umno`i}e im slavu i u~ini}e ih gospodarima nad mnogima i razdjeli}e zemlju mjesto plate.

11:40 A u po{ljednje vrijeme ju`ni }e se car po-|biti s njim; i car }e sjeverni udariti na nj kao vihor s kolima i konjicima i s mnogim la|ama, i u{av{i u zemlje poplavi}e i pro}i.

11:41 I do}i }e u krasnu zemlju, i mnogi }e propasti, a ove }e se izbaviti od njegovijeh ruku: Edomska, Moavska i glavni dio sinova Amonovijeh.

11:42 I posegnu}e rukom svojom na zemlje, i zemlja Misirska ne}e umaknuti.

11:43 I osvoji}e blago u zlatu i u srebru i sve zaklade Misirske; i Livijani i Etiopljani i}i }e za njim.

11:44 Ali }e ga glasovi s istoka i sa sjevera smesti, te }e iza}i s velikim gnjevom da pogubi i zatre mnoge.

11:45 I razape}e {atore dvora svojega me|u morima na krasnoj svetoj gori; i kad do|e k svome kraju, niko mu ne}e pomo}i.

GLAVA 12

A u to }e se vrijeme podignuti Mihailo veliki knez, koji brani tvoj narod; i bi}e `alosno vrijeme, kakoga nije bilo otkako je naroda do tada; i u to }e se vrijeme izbaviti tvoj narod, svaki koji se na|e zapisan u knjizi.

12:2 I mnogo onijeh koji spavaju u prahu zemaljskom probudi}e se, jedni na `ivot vje~ni a drugi na sramotu i prijekor vje~ni.

12:3 I razumni }e se sjati kao svjetlost nebeska, i koji mnoge privedo{e k pravdi, kao zvijezde vazda i dovijeka.

12:4 A ti Danilo zatvori ove rije~i i zape~ati ovu knjigu do po{ljednjega vremena; mnogi }e pretra`ivati, i znanje }e se umno`iti.

12:5 Tada pogledah ja Danilo, i gle, stajahu druga dvojica, jedan s ove strane na brijegu rijeke, a drugi s one strane na brijegu rijeke.

12:6 I jedan re~e ~ovjeku obu~enome u platno, koji staja{e nad vodom u rijeci: kad }e biti kraj tije-m ~udesima?

12:7 I ~uh ~ovjeka obu~enoga u platno, koji staja{e nad vodom u rijeci, i podi`e desnicu svoju i ljevicu svoju k nebu, i zakle se onijem koji `ivi uvijek da }e se sve ovo ispuniti po vremenu, po vremenima i po po vremena, i kad se svr{i rasap si-le svetoga naroda.

12:8 I ja ~uh ali ne razumjeh; i reko{h: gospodaru moj, kakav }e biti kraj tome?

12:9 A on re~e: idi Danilo, jer su zatvorene i za-
pe~a}ene ove rije~i do po{ljednega vremena.

12:10 Mnogi }e se o~istiti, ubijeliti i oku{ati; a
bezbo`nici }e raditi bezbo`no, niti }e koji bezbo`-
nik razumjeti, ali }e razumni razumjeti.

12:11 A od vremena kad se ukine `rtva vazda{-
nja i postavi gnusoba pusto{na, bi}e tisu}a i dvje-
sta i devedeset dana.

12:12 Blago onome koji pretrpi i do~eka tisu}u i
tri stotine i trideset i pet dana.

12:13 A ti idi ka kraju; i po~iva}e{ i osta}e{ na
dijelu svom do svr{etka svojih dana.